

А. А. Лимич

Шморгун Євген Іванович

ШМОРГУН Євген Іванович (15. 04. 1940, с. Новожуків Клеванського, нині Рівненського р-ну Рівненської обл.) — письменник, перекладач. Член НСПУ (1984). Премії імені Вал. Поліщука (1984), імені В. Кобилянського (1997), імені Лесі Українки (2000), імені Світочів (2007), імені Л. Куліша-Зінківца (2009), імені У. Самчука (2013). Закінчив Дубенське медичне училище (Рівненська обл., 1960), Рівненський педагогічний інститут (1967). Працював їздовим у колгоспі (1955—56), фельдшером (від 1960), у газетах Рівненщини (1967—84). Очолював обласне літературне об'єднання при редакції газети «Зміна» (1985—89) та Рівненську обласну організацію НСПУ (1989—2000), обласну редакційно-видавничу групу з випуску серії книг «Реабілітовані історією» (упорядкував низку книг цієї серії). Пише для дорослих та дітей. Дебютував 1958 віршем у клеванській районній газеті «Заповіт Ілліча». Ш. — майстер реалістичного пейзажу: в оповіданнях та повістях відтворює форми та явища природи, що об'єктивно існують, уважно ставиться до деталей. Письменник виявляє власне романтичне світовідчуття, свідомо відмовляється від надмірної інтелектуалізації, постмодерністської естетизації почуттів, вражень і знань. Ш. відомий і як тонкий поет-лірик. Окремою книгою видав нарис «Рано-вранці вітри заголосять...» (Р., 1994), де виступив як дослідник матеріалів про сталінські репресії. Із російської мови переклав твори Д. Мізгуліна («Немов життя іще й не починалось»), Л. Струся («Мерзлота», «Спогад про Волинь»; усі — 2010; «Спецпереселенці», 2012), Є. Айпіна («Божа мати в кривавих снігах», 2011; усі — Рівне).

Основні твори

Що шукала білочка. К., 1978; Зелені сусіди. К., 1978; Дивосил-зілля. К., 1980; Що сказав би той хлопчик. К., 1981; Де ночує туман. К., 1984; Вогник-цвіт. Л., 1989; Ключ-трава. К., 1990; Вірші різних років. Р., 1994; Забуті боги предків. К., 1994; Хто розцвів перший? Р., 1996; Плач перепела. Р., 1999; Мова зела. Р., 1999; Рослинничок. Р., 2000; Повісті з античних часів. К., 2001; Шість століть Велигорських. Р., 2002; Тиха радість. Р., 2003; Сніги непочаті. Р., 2005; Їдемо до бабусі. Р., 2006; Твори: У 3 т. Р., 2007—08; ...І пільма не здолала його. Р., 2011; Грибовий хоровод. Р., 2011; Твердь. Р., 2012; Пересопниця. Р., 2013.

Рекомендована література

1. Єфимов О. Є. Шморгуну — 50 // Літературна Україна. 1990, 7 черв.;
2. Дем'янчук Г. Євген Шморгун: Літ. портрет. Р., 2000.

Бібліографічний опис:

Шморгун Євген Іванович / А. А. Лимич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889765>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).